

“मीठे बच्चे- नयाँ दुनियाँको लागि बाबाले तिमीलाई सबै नयाँ कुरा सुनाउनु हुन्छ, नयाँ मत दिनु हुन्छ।
त्यसैले उहाँको मत भिन्न छ भनेर गायन गरिन्छ।”

प्रश्न:- रहमदिल बाबाले सबै बच्चाहरूलाई कुन कुरामा सावधान गरेर श्रेष्ठ तकदिर बनाइदिनु हुन्छ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! श्रेष्ठ तकदिर बनाउनु छ भने सेवा गर। यदि खायो अनि सुत्यो, सेवा गरेनौ भने श्रेष्ठ तकदिर बनाउन सक्दैनौ। सेवा गरे बिना खानु हराम हो, त्यसैले बाबा सावधान गराउनु हुन्छ। सबै कुरा पढाइमा आधारित छ। तिमी ब्राह्मणहरूले पढ्नु र पढाउनु छ, सच्चा गीता सुनाउनु छ। बाबालाई दया लाग्छ, त्यसैले हरेक कुराको ज्ञान दिइरहनु हुन्छ।

गीत:- जिस दिन से मिले हम तुम...

ओम् शान्ति। रूहानी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। जब बच्चाहरूलाई बेहदका बाबा मिल्नुहुन्छ, हरेक कुरा नयाँ सुनाउनु हुन्छ किनकि उहाँ बाबा नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला हुनु हुन्छ। मनुष्यले त यस्ता नयाँ कुरा सुनाउन सक्दैन। बाबा, जसलाई स्वर्गका रचयिता भनिन्छ, उहाँ बेहदका बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनु हुन्छ। नर्कको स्थापना गर्नेवाला हो रावण। ५ विकार स्त्रीमा, ५ विकार पुरुषमा- त्यो भयो रावण सम्प्रदाय। यो नयाँ कुरा सुनाएँ नि! स्वर्ग बनाउनेवाला हुनु हुन्छ परमपिता परमात्मा, जसलाई राम भन्दछन्। नर्क बनाउनेवाला हो रावण, जसको चित्र बनाएर हरेक वर्ष जलाउँछन्। एक पटक जलेपछि फेरि उसको पुतला कहाँ देख्नमा आउँछ र! त्यो आत्मा गएर दोस्रो शरीर लिन्छ। चेहरा आदि बदलिन्छ। यो त रावणको त्यही चेहरा हरेक वर्ष बनाउँछन् अनि जलाउँछन्। वास्तवमा जस्तो निराकार शिवबाबाको कुनै आकृति छैन, त्यस्तै रावणको पनि कुनै आकृति छैन। यो रावण त विकार हो। बाबा यो सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्य भक्तिमार्गमा के चाहन्छन्? भगवान् आउनु हुन्छ नै भक्तिको फल दिन वा रक्षा गर्न किनकि भक्तिमा दुःख धेरै छ। सुख छ अल्पकाल, क्षणभङ्गुर। सबैको बिलकुल दुःखी जीवन छ। कसैको बच्चा मर्नो, कोही कंगाल भयो, जीवन त दुःखी हुन्छ, हैन र! बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु सबैको जीवन सुखी बनाउन। बाबा आएर नयाँ कुरा बताउनु हुन्छ, भन्नुहुन्छ- म आएको छु स्वर्गको स्थापना गर्न। त्यहाँ तिमी विकारमा जाँदैनौ। त्यो हो निर्विकारी राज्य, यो हो विकारी राज्य। यदि तिमीलाई स्वर्गको राज्य चाहिन्छ भने त्यो बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। नर्कको राज्य रावण स्थापना गर्छ। त्यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ- तिमी स्वर्गमा जाने हो? वैकुण्ठको महाराजा-महारानी विश्वको मालिक बन्ने हो? यो कुनै वेद-शास्त्र आदिको कुरा होइन। बाबा यस्तो भन्नुहुन्छ कि राम-राम भन वा द्वार-द्वार धक्का खाऊ, मन्दिर, तीर्थ आदिमा जाऊ वा गीता, भागवत आदि बसेर पढ। होइन, सत्ययुगमा त शास्त्र हुँदैन। तिमी जतिसुकै वेद-शास्त्र आदि पढ, यज्ञ, जप, दान-पुण्य आदि गर- यो हो नै सबै धक्का खानु। यसबाट प्राप्ति केही पनि छैन। भक्तिमार्गमा कुनै लक्ष्य उद्देश्य हुँदैन। म तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउन आएको छु। यस समय सबै नर्कवासी छन्। यदि कसैलाई तपाईं नर्कवासी हुनु हुन्छ भन्यौ भने

२०७५ असोज २४ बुधबार १०-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
रिसाउँछन्। वास्तवमा तिमीलाई थाहा छ- नर्क कलियुगलाई र स्वर्ग सत्ययुगलाई भनिन्छ। बाबा
वैकुण्ठको बादशाही लिएर आउनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- स्वर्गको मालिक बन्नुछ भने पवित्र अवश्य
बन्नु पर्छ। मूल कुरा सारा पवित्रताको छ। कसैले भन्छन्- हामी पवित्र त कहिल्यै रहन सक्दैनौं। अरे,
तिमीलाई पावन बनाउँछु स्वर्गमा जानको लागि। पहिले फर्केर शान्तिधाममा गएर फेरि स्वर्गमा आउनु
छ। सबै धर्मावलम्बीहरूलाई भन्नुहुन्छ- देहलाई छोडेर अशरीरी बनेर जानु छ, त्यसैले देहको
अभिमानलाई तोड। म क्रिश्चियन हुँ, बौद्धिस्ट हुँ- यी सबै हुन् देहका धर्म। आत्मा त स्वीट होममा रहन्छ।
अब बाबा भन्नुहुन्छ- फर्केर मुक्तिधाम जाने हो? त्यहाँ तिमी शान्तिमा रहनेछौ। बताऊ- तिमी फर्केर
कसरी जान सक्छौ? म बाबालाई र आफ्नो स्वीट होमलाई याद गर। देहका सबै धर्म छोड। यी मामा हुन्,
काका हुन्- यी सबै देहका सम्बन्धहरूलाई छोड। आफूलाई देही सम्झ। मलाई याद गर। यो हो मेहनत,
अरू म केही पनि सुनाउँदैन। शास्त्र आदि जे पढेका छौ त्यो सबै छोड। म नयाँ दुनियाँको लागि
तिमीलाई नयाँ मत दिन्छु। भनिन्छ नि हैन- ईश्वरको गति-मति भिन्न छ। गति भनिन्छ मुक्तिलाई। बाबा
नयाँ कुरा सुनाउनु हुन्छ नि। मनुष्यहरू पनि जब सुन्छन् भने भन्दछन्- यहाँ त नयाँ कुरा छन्। शास्त्रका
कुनै कुरा छैनन्। छन् त गीताको कुरा छ तर मनुष्यहरूले गीतालाई पनि खण्डन गरिदिएका छन्। मैले त
गीता पुस्तक केही पनि लिएको छैन। त्यो त पछि गएर बन्छ। म त तिमीलाई ज्ञान सुनाउँछु। यस्तो
कहिल्यै कसैले भन्दैन- तिमी मेरो सिकीलधे बच्चा हो। यो निराकार परमात्माले नै भन्नुहुन्छ, निराकार
आत्माहरू सँग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्माले सुन्छ, यो शरीर हो अङ्गहरू। यो कुरा कहिल्यै कसैले बुझ्दैनन्।
त्यो मनुष्यले मनुष्यलाई सुनाउँछन्, यहाँ परमात्मा बसेर आत्माहरूलाई सुनाउनु हुन्छ। हामी आत्माहरू
सुन्दछौं यी कानहरूद्वारा। तिमीलाई थाहा छ- परमपिता परमात्मा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्यहरू त
आश्चर्य मान्छन्- भगवान् कसरी सम्झाउनु हुन्छ! त्यो त सम्झन्छन् कृष्ण भगवानुवाच। अरे, कृष्ण त
देहधारी थिए। म त देहधारी होइन, म विदेही हुँ र विदेही आत्माहरूलाई सुनाउँछु। यी नयाँ कुरा सुनेर
मनुष्य चकित हुन्छन्। जो बच्चाहरू कल्प पहिले सुनेर गएका हुन्, उनलाई त धेरै राम्रो लाग्छ, पढ्छन्,
मम्मा-बाबा भन्छन्। यसमा अन्धश्रद्धाको त कुनै कुरा हुन सक्दैन। लौकिक रीतिबाट पनि बच्चाहरूले
आमा-बुवालाई, आमा-बुवा भन्दछन्। अब तिमी ती लौकिक माता-पिताको याद छोडेर पारलौकिक
माता-पितालाई याद गर। यी पारलौकिक माता-पिता तिमीलाई अमृतको लेन-देन सिकाउनेवाला हुनु
हुन्छ। भन्नुहुन्छ- हे बच्चे, अब विषको लेन-देन छोड। म तिमीलाई जुन शिक्षा दिन्छु त्यो एक अर्कालाई
दियौ भने तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। थोरै सुने पनि स्वर्गमा आउँछन्। तर अरूलाई आफूसमान
बनाउन सक्दैनौ भने गएर दास-दासी बन्छौ। दास-दासीहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन्। बच्चाहरूलाई
सम्हाल गर्ने दास-दासीहरू अवश्य राम्रो पदवाला हुन्छन्। यहाँ रहेर पनि यदि पढ्दैनन् भने दास-दासी
बन्नु पर्छ। प्रजामा पनि नम्बरवार हुन्छन्। जसले राम्रो सँग पढ्छन् उनले यति उँच पद प्राप्त गर्छन्।
प्रजामा पनि धनवान्हरूका पनि दास-दासी हुन्छन्। हरेकलाई आफ्नो चेहरा देख्नुछ- म के बन्न लायक
छु? बाबा सँग यदि कसैले सोधेमा बाबा तुरुन्त बताइदिनु हुन्छ। बाबा त सबै कुरा जान्नुहुन्छ, सिद्ध गरेर
बताउनु हुन्छ- यो कारणले तिमी यो बन्छौ। हुन त समर्पण गरेका छौ, त्यसको पनि हिसाब-किताब छ।

२०७५ असोज २४ बुधबार १०-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 समर्पित भयौ तर केही सेवा गर्दैनौ, केवल खान्छौ मात्र भने जो दियौ त्यो खाएर खतम गछौ। दियौ तर
 खायौ, सेवा गरेनौ भने गएर थर्ड क्लास दास-दासी बन्छौ। हो, सेवा गछौ अनि खान्छौ भने ठीक छ।
 धन्दा केही गर्दैनौ भने खाएर समाप्त गरिदिन्छौ फेरि अझै बोझ चढ्नेछ। यहाँ रहन्छौ, जो दियौ सो
 खायौ। जसले नदिए पनि सेवा धेरै गर्छन् भने उनले उँच पद प्राप्त गर्छन्। मम्माले धन केही पनि दिइनन्,
 तर पद धेरै उच्च प्राप्त गर्छिन् किनकि बाबाको रूहानी सेवा गर्छिन्। हिसाब हुन्छ नि हैन! कतिलाई
 नशा रहन्छ— मैले त सबै थोक दिएको छु, समर्पित भएको छु। तर खान्छौ पनि त हैन! बाबा उदाहरण त
 सबै बताउनु हुन्छ। सेवा गरेनौ, खाएर समाप्त गर्नु। भन्छन् नि हैन— जिन सोया तिन खोया। ८ घण्टा
 सेवा नगरिकन खानु हराम हो। खाइरहन्छौ भने जम्मा केही पनि रहँदैन, फेरि सेवा गर्नु पर्ने हुन्छ।
 बाबालाई त सबै बताउनु पर्छ नि हैन! जसकारण पछि फेरि कसैले नभनून्— मलाई किन बताउनुभएन?
 बाबाले सबै थोक दिनुभयो, फेरि सेवा पनि गरिरहनु हुन्छ, त्यसैले उँच पद पनि छ। समर्पित भयौ, अनि
 बसेर मात्र खायौ, सेवा गरेनौ भने त के बन्छौ? श्रीमतमा चल्दैनन्। बाबा खास सम्झाउँदै हुनु हुन्छ।
 यस्तो होइन, पछि गएर भनून्— मेरो पद यस्तो किन भयो? त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— सेवा नगर्नु,
 सित्तैमा खानु, त्यसको नतिजा कल्प-कल्पान्तरको यही हुन्छ, त्यसैले बाबा सावधान गराउनु हुन्छ। बुझ्नु
 पर्छ— कल्प-कल्पान्तरको लागि मेरो पद भ्रष्ट हुन्छ। बाबालाई दया लाग्छ, त्यसैले हरेक कुरामा प्रकाश
 पारिदिनु हुन्छ। सेवा गरेनौ भने उच्च पद पनि पाउन सक्नेछैनौ। जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि सेवा
 गर्छन्, उनको पद धेरै उच्च छ।

सबै कुरा पढाइमा र पढाउनमा निर्भर गर्छ। तिमी ब्राह्मण हौ, तिमीलाई सच्चा गीता सुनाउनु छ।
 उनीहरूले बगलमा शास्त्र लिन्छन्। तिमी बगलमा त केही छैन। तिमी हौ सच्चा ब्राह्मण। तिमीले सच्चा
 सुनाउनु छ, सच्चा प्राप्ति गराउनु छ। अरू सबैले घाटा नै दिलाए, त्यसैले लेखिन्छ ती सबै झूटा हुन्।
 बाबा सत्य सुनाएर सचखण्डको मालिक बनाउनु हुन्छ। यो त बुझ्नु पर्ने कुरा हो। विश्वको मालिक बन्नु
 कुनै सानो कुरा हो र! समझदार बच्चाहरू जो हुन्छन् उनीहरू त योजना बनाइरहन्छन्— हामी सुनको
 ईटाबाट यस्तो यस्तो भवन बनाउनेछौं, यो गर्नेछौं। धनवानका बच्चाहरू जब बढ्दै जान्छन् भने
 उनीहरूलाई ख्याल चल्नेछ— हामी यस्तो गर्नेछौं, यो बनाउनेछौं। तिमी पनि भविष्यमा राजकुमार बन्छौ,
 त्यसैले सोख्नु हुनु पर्छ नि— हामीले यस्ता यस्ता महल बनाउनेछौं। जो अरू कसैका हुँदैनन् होला। यो
 ख्याल उनलाई चल्नेछ जसले राम्रो सँग पढेर पढाउँछन्। बादशाही त होला नि। त्यसैले बुद्धिमा ख्याल
 चल्नु पर्छ— म कति नम्बरमा पास हुन्छु होला? यो बडो महान् स्कुल हो, यसमा लाखौं करोडौं पढ्नेछन्,
 धेरै आउँछन्। यो सबै कुरा बाबा नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। भगवान् एक हुनु हुन्छ, उहाँलाई नै माता-पिता
 भन्दछन्। उहाँ आएर गोद लिनु हुन्छ। कति गहन कुरा छन्। यो नयाँ स्कुल हो, नयाँ पढाउनेवाला हुनु
 हुन्छ। कति राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। झोली उनको भरिन्छ जो लायक हुन्छन्, बाबालाई याद गर्छन्।
 आमा-बुवालाई कहिल्यै भुलिदैन। फेरि संगमयुगी बच्चाहरू बाबालाई कसरी भुल्न सक्छन्। अच्छा—

दुनियाँ अस्तव्यस्त छ तर तिमी बच्चाहरू मौन (चुप) छौ। मौनतामा नै शान्ति, शान्तिमा नै सुख छ।
 तिमीलाई थाहा छ— मुक्तिपछि फेरि हुन्छ जीवन मुक्ति। तिमी बच्चाहरूलाई केवल दुई अक्षर याद छ—

२०७५ असोज २४ बुधबार १०-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 अल्फ अल्लाह अनि बे बादशाही। केवल एक अल्फलाई याद गरेपछि बादशाही मिलिहाल्छ। बाँकी
 अरू के बच्यो? बाँकी रह्यो मही। अल्फ मिल्यो मतलब मक्खन मिल्यो, बाँकी रह्यो मही। यस्तै हो नि?
 हामी चुप रहन्छौं। जान्दछौं— चुप रहेर हामी श्रीमतमा चल्छौं। तर आश्चर्य यही छ— बच्चाहरू अल्फलाई
 पनि पूरा याद गर्दैनन्, बिर्सिन्छन्। माया तुफान ल्याउँछ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, मध्याजीभव।
 गीतामा अक्षर छन्। त्यसैले तिमीलाई गीता पढ्नेहरू सँग अर्थ सोध्नु पर्छ— मनमनाभव, मध्याजीभवको
 अर्थ के हो? बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिमीलाई बादशाही मिल्छ। सबै देहको धर्महरूलाई
 छोडेर देही बनेर बाबालाई याद गर, तब बादशाही मिल्छ। ग्रन्थमा पनि भनिएको छ— जप अल्फलाई तब
 बादशाही मिल्छ। सचखण्डको राजाई मिल्छ। हामी दुनियाँ भन्दा बिलकुलै भिन्न छौं, अरू कसैले पनि
 यसरी भन्दैन। बाबा तिमीलाई नयाँ कुरा सुनाउनु हुन्छ, बाँकी सबैले पुरानो कुरा नै सुनाउँछन्। कुरा धेरै
 सहज छ। अल्फको बन्थो भने बादशाही मिल्छ। फेरि पनि पुरुषार्थ त गर्नु पर्छ। आफूसमान बनाउने जति
 सेवा गर्नेछौ त्यति फल मिल्छ। मनुष्यहरू न ‘अल्फ’ लाई जान्दछन्, न ‘बे’ लाई जान्दछन्। ‘बे’ मतलब
 बादशाहीको मक्खन। कृष्णको मुखमा मक्खन देखाउँछन् हैन! अवश्य स्वर्गको स्थापना गर्नेले नै
 बादशाही दिनुभयो होला। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाका याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) फर्केर स्वीट होम (घर) जानु छ, त्यसैले देहका धर्म एवं सम्बन्धहरूलाई भुलेर स्वयंलाई देही
 सम्झनु छ। यसै अभ्यासमा रहनु छ।
- २) बाबाको जुन शिक्षा मिलेको छ, त्यो अरूलाई दिनु छ, आफूसमान बनाउनु छ। ८ घण्टा
 सेवा अवश्य गर्नु छ।

वरदानः— दृष्टिद्वारा शक्ति लिने र शक्ति दिने महादानी, वरदानी मूर्त भव

पछि गएर जब वाणीद्वारा सेवा गर्ने समय वा परिस्थिति हुँदैन तब वरदानी, महादानी
 दृष्टिद्वारा नै शान्तिको शक्ति, प्रेम, सुख वा आनन्दको शक्तिको अनुभव गराउन सक्छौं।
 जसरी जड मूर्तिहरूको सामुन्ने जाँदा अनुहारद्वारा प्रकम्पन मिल्छ, नयनबाट दिव्यताको
 अनुभूति हुन्छ। तिमीले चैतन्यमा यो सेवा गरेको हुनाले नै जड मूर्तिहरू बनेका छन्। त्यसैले
 दृष्टिद्वारा शक्ति लिने र दिने अभ्यास गर तब महादानी, वरदानी मूर्त बन्छौं।

स्लोगनः— फीचर (अनुहार) मा सुख-शान्ति र खुशीको झलक भएमा अनेक आत्माहरूको फ्यूचर
 (भविष्य) श्रेष्ठ बनाउन सक्छौं।